

Het Diessense Hooghuis door de eeuwen heen

door Jan van Helvoirt

Panden met de naam 'Hooghuis' komen in ons land erg veel voor. In Oirschot, Oss, Duizel, Gemert en Beek en Donk stonden vroeger versterkte huizen die de naam *Hooghuis* droegen. In Moergestel noemde men zo'n huizing het *Hoogenhuis*. Ook in onze naaste omgeving treffen we meerdere keren deze huisnaam aan. In Hilvarenbeek woonde in 1636 leerlooier en voerman Jan Peters van Trier *int Hoochhuys*. Dit pand aan de Vrijthof (nummer 8) werd later ook wel *Hasewind* genoemd. Op het Gijseleind in Baarschot staat nog steeds fier het *Hooghuis* overeind. Het betreft Gijzelstraat nummer 4, de boerderij net over de brug rechts. Op 5 juli 1747 verwierf Jacobus Peter Noyens *den gront alwaer het Hoog Huys op staet*. In Oisterwijk werd het 'Hooghuis met Laaghuis' ook *Spreeuwenburg* genoemd. In Goirle kende men vlak bij elkaar het *Hooghuis* en het *Laaghuis*. Dat was trouwens ook het geval in Diessen. Op 11 november 1776 erfde Matthijs Louissen het *Laag Huis*, met schuur, schop en hof. Hij was de buurman van Cornelis Sebregts, de toenmalige bewoner van het *Hooghuis*. Tussen beiden lag een straatje waarover Sebregts moest 'wegen' naar *zijn booven hoff!* Regelmatig komen we in de archiefstukken de naam Hooghuis behoorlijk verminkt tegen. Jan Pauwels bezat in 1681 de beemd bij 't *Hochuijs*. Zijn buurman was eigenaar van de dries bij het *Tochthuis*.

Stenen 'slotje' tussen Klein Laar en Lurincx Eynd

Dit juweeltje van een bouwwerk wordt vaak vergeleken met 't *Vaantje*, een oud vierkant bouwwerk bij kasteel Haanwijk in Sint Michielsgestel. Van een verdwenen gebouw met een rijke historie, waarvan geen afbeelding is overgeleverd, probeert men immers toch altijd een beeld te vormen. Dit Diessens slotje uit de veertiende eeuw kunnen we localiseren tussen het *Klein Laar* en het *Lurincx Eynde*. In huidige termen gesproken: Hooghuisweg nummer 4. Het *Klein Laar* is de noordelijke driehoek ten noorden van het *Groot Laar*. Het *Lurincx Eynde* is een kleine dorpsuitbreiding richting Biest-Houtakker en Hilvarenbeek, gezien vanuit het Laar. In het eerste element *Lurincx* zit het oude woord 'luur', 'lure' of 'leur'. Dat betekent: welving of draaiing. En dat slaat uiteraard op het sterk draaiende wegenpatroon ter plaatse. In de archieven komen we ook namen tegen als *Leureneynd* en *Leurenseind*. In 1725 verdeelde Adriaen van Sibben zijn hoeve op het *Leurincx Eynt* onder zijn vijf kinderen. Hendrik Wouters woonde aan 't *Loeren Eijnd*. Sinds lange tijd heet de buurt Hoekje of *Huukske* en is het oorspronkelijk 'gemeyntje' in eigendom gekomen van zeer veel eigenaren!

Omwaterde huizing vaak beschreven en bezongen

De Antwerpenaar Augustinus Wichmans (1596-1661) was vanaf 1632 pastoor in Tilburg en landdeken in Hilvarenbeek. In 1636 moest hij vanwege anti-paapse plakkatenvluchten. Op 9 juli 1644 werd hij de 43^e abt van de abdij van Tongerlo. Hij benoemde toen de pastoors in Diessen, hield een oogje in het zeil, ontving de kostbare vissen uit de wouwer bij de Pastorie aan de huidige Willekendreef en beurde uit de rijke bezittingen van die norbertijner abdij. De meeste verhalen omtrent de Willibrordusvereringen komen dan ook uit zijn geschriften: *Diessen ubi magnâ cum peregrinorum visitatione, colitur S. Willibrordus* (met een omvangrijk bezoek van pelgrims). Natuurlijk kende hij ook het Hooghuis.

De bekende koster A. C. Brock uit St. Oedenrode vervaardigde in 1825 een beschrijving van de Meierij. Onder het kopje Diessen constateerde hij na afloop van zijn reis onder andere: *bij het dorp ligt een oud Slotje genaamd het Hooghuis welke hier, onder de oude eigendommen van de H. Willebrordus werd opgegeven*. Enkele jaren eerder werd in 1799 'Reize door de Majorij van 's-Hertogenbosch' uitgegeven door Stephanus Hanewinkel. Tijdens zijn reis

door Diessen merkte deze dominee op, terwijl hij vol ontzetting Brabant voor het protestantisme zag verloren gaan: *het Hooghuis wordt als het zijne genoemd en de put aan de kerk is een St. Willibrordusput*. Als er iemand een gruwelijke hekel had aan die ‘paapse vereringen’ dan was hij het wel. Op 17 april 1840 werd vanuit het provinciaal bestuur een onderzoek gelast naar ‘mogelijke oudheden’ in Noord-Brabant. Het hoofd van het district Eindhoven rapporteerde onder andere over het Diessense Hooghuis het volgende.

...het is te Diessen bekend, dat de Heilige Willibrordus aldaar eenige tijd gewoond, ten minste zich opgehouden heeft. Meerdere bijzonderheden weet men daar niet, als dat hij in het Hooghuis gewoond zoude hebben. Dit huis, in naam nog bekend, was drie verdiepingen hoog en in gragten gelegen. Hetzelve is thans eigendom van de gebroeders G. en C. Barben te Hilvarenbeek; voor omtrent dertig jaren is het oude huis afgebroken, dus bestaat de gevel niet meer, of kan men daarvan geene afteekening geleverd worden. Men herinnert zich dat die met beeldwerk versierd was. Op dezelfde plaats is een klein huisje gebouwd, aan lieden uit den minst gegoeden stand verhuurd, in welk huisje nog eenige weinige beelden uit den bedoelden gevel, inwendig aangebracht en bewaard zouden wezen...

Kadastrale Kaart 1830 geeft geen oplossing

Op de oudste kadastrale kaart van 1830 is het genoemde ‘huisje’ goed te zien. Ook de originele vierkante omgrachting schijnt in die tijd nog goeddeels intact te zijn. De termijn ‘omtrent dertig jaren’ die de ambtenaar noemde in verband met de afbraak, moeten we wat ruimer nemen. Het gebouw was immers afgebroken en op 18 september 1797 verkocht Cornelis Sebregts *den afbraak van ouds bekend Hooghuis te Diessen*. In niet minder dan veertig kopen werden de laatste restanten van het eens zo majestueuze pand in het openbaar aan de man gebracht. Sebregts beurde in totaal 152 gulden en 11 stuivers. Hij ondertekende de akte met een ‘kruisje’ en bekende *niet anders te kunnen schrijven*. Wilbort Cools kocht *strooy en steenen*. Michiel van Riel nam *hout, balken en sacken* mee. Adriaen Prinsen werd een bedstee rijker.

De grondlegger van de Diessense heemkunde, de Hilvarenbeekse huisarts Dr. H.A.M. Ruhe, nam in tegenstelling tot zijn compagnon meester Lauwers uit Esbeek, de moeite om ter plaatse poolshoogte te gaan nemen. Hij constateerde in 1954 dat het voormalige pand bijna helemaal vierkant was geweest en dat de omgrachting ook die vorm had gehad. De boer die het stuk grond, waarop de resten van dit huis zich bevonden, had ontgonnen vertelde hem dat de grondsporen de vorm hadden van een groot vierkant met een kleiner vierkantje er tegenaan. De door hem gedichte gracht, die eveneens vierkant was, was nog enigszins zichtbaar. Enkele aan Ruhe getoonde bakstenen van het puin hadden het uiterlijk van grote veertiende of vijftiende eeuwse lichtgebakken moppen. Bovendien trof hij een aantal ter plaatse gevonden lijsten van vermoedelijk vijftiende eeuws profiel. Helaas kwam Ruhe tot slot met de gedachte op de proppen, om de voormalige woning als ‘een mogelijk Frankisch gebouw’ op te vatten.

Familie Van den Rode vroege bewoners van het Hooghuis

Jan Gijsbrechts van den Rode, hij was de zoon van Gijsbrechts Hadewigen en Lijsbet Laurens Janszoon van den Rode alias van Diessen, was in de jaren 1416-1417 rentmeester van de hertogelijke domeinen in stad en meierij van Den Bosch. Met zijn vrouw Hilleken Jan Vlessentop was hij in Diessen eigenaar van *leengoed ten Rode*, bestaande uit huis, erf, hof en twee bunders land. In 1429 werd het gehuurd door Jan Miertmans. Nog in 1440 blijkt Jan van den Rode het goed van de hertog in leen te hebben.

Jan van den Rode werd weduwnaar en liet dochter Johanna na. Na zijn eerste huwelijk liet Jan zich ‘de kruin scheren’. Hij had dus de lagere wijdingen ontvangen. Als klerk van het bisdom Luik stichtte hij in de Diessense kerk in 1432 het Willibrordus altaar! Ik vermoed dat hij ook

het eerste stenen kerkje van Diessen uit 1390 heeft gebouwd. Ten behoeve van twee Willibrordusmissen per week ‘doteerde’ hij zes mud rogge per jaar. Later zou kleinzoon Laureyns Schilders die overerven. Het patronaatsrecht (benoeming pastoors) van het altaar in de Diessense kerk kwam ook toe aan de nakomelingen van de stichter (Jan van den Rode) en van zijn schoonzoon Wellen Schilders, samen met de abt van Tongerlo.

Jan van den Rode trouwde voor de tweede keer met jonkvrouw Oda van Ypelaer Peters. Zij bezat de helft van de tienden van Heusdenhout (Ginneken). Hun zoon heette Engelbrecht van Rode, die kort na 1472 stierf. Johanna (Jenneken) Jans van den Rode, geboren uit het eerste huwelijk, trouwde met Diessenaar Wellen Schilder. Zijn grootvader was lid van een aanzienlijke Bossche familie. Als huwelijkscadeau kreeg jonkvrouw Johanna een jaarinkomen van 25 mud rogge Bossche maat mee. Wellen Schilder woonde in 1470 op het *leengoed ten Rode* aan het Diessense *Leurenseind*. Op het nabijgelegen *Hooghuis* woonde toen wellicht jonkvrouw Oda met haar zoon Engelbrecht.

Hooghuis en ‘goed ten Rode’ vroeger één complex

Toen halfbroer Engelbrecht omstreeks 1472 stierf, probeerde Wellen Schilder, als voogd over zijn vrouw Johanna, het vaderlijk erfgoed onrechtmatig in bezit te nemen. Uit het testament van 1448 (Jan van den Rode was toen gestorven) bleken bij de Grote Raad van Mechelen nogal wat goederen aanwezig te zijn. De twee eersten zijn voor ons het belangrijkste:

- Ung hostel et manoir bel et riche, situé en la parroiche de Diessene lez Breda avec ung pont leviz et autres appertences et deppendences
- Item encoires ung hostel gisant en ladict parroiche envers le lieu appellé le Laer, que vault par an XVIII muys de bles
- Een verblijfplaats met een mooi en rijk landgoed, gelegen in de parochie van Diessen bij Breda met een ophaalbrug en andere bijgebouwen
- En nog een verblijfplaats gelegen in dezelfde parochie richting de plaats genaamd het Laer, die per jaar 18 mud graan waard is

Het eerst genoemde pand betrof het *Hooghuis*. Het tweede was het aanpalende *goed ten Rode*. Beide panden zijn in het oudste verpondingsboek van 1681 als burens goed te traceren. Verder blijkt uit de vergelijking van percelen dat er een splitsing heeft plaatsgevonden. *Leengoed ten Rode* en het *Hooghuis* blijken aanvankelijk één complex geweest te zijn. Ik ben van mening dat het *Hooghuis* in de veertiende eeuw gebouwd is op grond van het reeds bestaande *goed ten Rode*. Dit zien we niet alleen aan de namen van de gronden maar vooral ook aan de exacte grootte van de percelen. Dat zagen we eerder ook al bij de splitsing van een andere zeer oude hoeve aan de westkant van het Laer toen het Pannenhuis in 1685 werd gebouwd. De bedoelde gesplitste gronden zijn:

- *den Hogen Acker 1 loopse 36 roede*
- *de Vrouwkens Acker 1 loopse*
- *Acker inde Oude Stede 1 loopse 32 roede*

Bij het Hooghuis hoorden in 1681 behalve deze drie nog de volgende percelen:

- aenstede de Bocht 3 loopse 12 roede*
- den Langen Acker 4 loopse 9 roede*
- het Schildeken 4 loopse 4 roede*
- den Zuijd Horst 2 loopse 34 roede*
- het Vloet Bemdeke 1 loopse 30 roede*
- de Kerckacker 3 l en 14 r*
- inden Hoff 16 r*
- de Groese inde Stede 2 l en 47 r*
- de Bemdekens over de Aa 4 l- 6r*
- het Driesken over de Brug 41 r*

Het *goed ten Rode* kwam uiteindelijk in handen van de Diessense notaris en procureur Francois van Sibben die getrouwd was met Maria Adriaan Sweens. Tijdens de erfdeling op 12 februari 1703 deelden de drie kinderen definitief het leengoed.

Familie Schilders bewoners Hooghuis

Diessenaar Wellen Scilder had goede contacten met de abdij van Tongerlo. Net als zijn schoonvader Jan van den Rode was Wellen Schilders rentmeester van de abdij van Tongerlo. Zoon Ghijselbert trad in bij de norbertijnen in Tongerlo. Zoon Bruysten was, evenals zijn broer Laureyns, rector van het altaar van St. Willibrordus in Diessen. Wellen stierf in 1482 en zijn dertien kinderen gingen op 21 december 1480 een onderlinge boedelscheiding aan.

Zoon Jan erfde van zijn moeder het *leengoed ten Rode*. Zijn enige dochter verkocht het in 1497 aan haar neef Jan Thys Meeus van den Nieuwenhuysen. Oudste zoon Willem Schilders erfde het Hooghuis, dat hij in 1492 aan zijn broer Aert verkocht. Deze Diessense schepen gaf enkele jaren later het Hooghuis in erfpacht uit aan Wouter van Eyghen voor 6 mud rogge per jaar. Wellen Schilders, de zoon van bovengenoemde Aert, studeerde in 1499 aan de universiteit van Leuven. In 1548 woonde hij in Diessen *aent Hoochhuys*. Inmiddels had immers heer Wouter van Eyghen het Hooghuis gekocht van Aert Schilders.

Deze heer Wouter van Eyghen, die priester was, was getrouwd met Cathalijn. Zij was de dochter van Jan Jan Leenmans van Hove en Elysabeth Henrick Bartholomeus van den Nieuwenhuysen. Deze priester had op het Hooghuis een zoon en dochter Elysabeth. Zoon Wouter, hij was ook schepen in Diessen, erfde van zijn vader het Hooghuis. Van zijn moeder erfde hij *tgoet ten Hove* in Baarschot. Hij werd daarom ook *de leenman tot Baeschot* genoemd. Hij was gehuwd met Elysabeth Peter Mijs en zij kregen op het Hooghuis drie dochters: Jenneken, Anneken en Cathelyn. Deze Cathalyn van Eyghen trouwde met Jacob Cornelis Thielen van de Berghe en zij bleven op het Hooghuis wonen. Zij kregen daar vier kinderen.

Hooghuis met brouwerij en ophaalbrug blijft in de familie

Wouter Jacob Cornelis van de Berghe erfde het Hooghuis en trouwde met Aleyt Boudewijns. Dochter Liesbeth trouwde met Jan Peter Jan Zweens en erfde op 4 december 1610 gedeeltelijk *het Hooghuis geheel gelegen aen de Aa*. Aan het Hooghuis was nog niet veel veranderd. Zij het dat voor het eerst een brouwerij vermeld werd. Haar broer Mr. Cornelis Wouter Jacob van de Berghe werd op 2 juni 1625 mede eigenaar van: *huysinge, hoevinge, schuere, brouwhuysken, wateren enne henne gronden geheten het Hooghuis ter plaetse geheijten het Lurix Eynde*. Zijn broer Jacob had zijn deel uit het Hooghuis al eerder op 27 januari 1621 verkocht.

Dochter Cathalijn Jacob van de Berghe trouwde op 17 januari 1618 met Geraert Peter Geraerts van Berze geheten Verheyen. Op 17 mei 1640 hertrouwde Cathalijn met Joachim Jan Bonaerts. Deze Joachim huurde het Hooghuis van zijn stiefkinderen tot 1653. Uit het eerste huwelijk werden hier vijf kinderen geboren. De vierde zoon, Jan Geraert Verheyen, kocht zijn twee broers en twee zusters uit. Aldus verkreeg hij omstreeks 1655 het Hooghuis. Dat werd toen als volgt omschreven: *eenen vermaarden huysen mette brouwhuysen ende hovingen ende erffe omwaterd liggende genoemd Hoochhuys, mette brugge boven het water totte ingang van de huysinge*. Ook werd er nog een 'torfschop' vermeld. Jan Verheyen trouwde met Adriaentje Adriaen Taet. Hun kinderen waren: Geraert, Adriaen, Lysbeth en Cathalijn. Na haar dood hertrouwde Jan met Cathelijn Peter Schellekens. Oudste zoon Geraert Jan Verheyen verkocht op 16 december 1700 zijn $\frac{1}{3}$ part uit het 'ongedeelde Hooghuis' aan zijn zwager Benaer Jan van de Kieboom die in 1696 getrouwd was met zijn zuster Lysbeth. Deze Lysken (Lysbeth) Jan Verheyen trouwde met Jan van de Kieboom op het Hooghuis en hertrouwde op 9

november 1711 met Gerrit Anthonis van den Nieuwenhuysen. Gerrit werd op 8 juli 1725 in Diessen begraven en zijn vrouw Lysken overleed er op 1 september 1725.

Inspectie oculair zegt iets over de indeling

Op 15 oktober 1696 gaf Jan van de Kieboom de schepenen Nicolaas Otten en Laureys van den Nieuwenhuysen opdracht tot een 'inspectie oculair' van het Hooghuis. Uit deze lijst van nodige reparaties komen we iets meer te weten over het aantal vertrekken en de bouw van het Hooghuis. De grote *booven kamer aende suyden kant* zou helemaal met nieuwe plavuizen gerepareerd moeten worden.

De kleine bovenkamer diende ook opnieuw met plavuizen gelegd te worden. Aan de zuidkant waren behalve een nieuw venster ook enige reparaties aan het metselwerk nodig. De zoldering boven die kleine bovenkamer was hoognodig aan vervanging toe. De tweede zolder boven de eerste kamer aan de zuidkant moest geheel vernieuwd worden met 'delen'. Ook moest er een nieuw venster gemaakt worden in de kamer boven de eerste kamer. Reparatie van de wanden was hard nodig. Bovendien was de trap naar de bovenste zolder aan vernieuwing toe.

De hele zolder in de kamer boven de grote kamer aan de zuidkant moest worden gerepareerd. Hier zouden ook de wanden hersteld worden en drie vensters vervangen. In de keuken kwam ook een nieuwe zoldering; ook de *heert en de deure gans vernieuwen*.

Het was verder nodig om het dak van het brouwhuis aan de zuidkant te vernieuwen. Verder waren er veel reparaties nodig *aende weeghten rontsomme*. De *verkenskooy* was weg en Van de Kieboom zou zelf een nieuwe bouwen. De paardenstal was er ook slecht aan toe: het dak en de deur moesten compleet vervangen worden. Ook de deur boven de paardenstal zou vernieuwd worden. De *stallinghe op de bascour* (boerenerf) kreeg een geheel nieuw dak.

Inventarisatie uit 1711 geeft indeling Hooghuis weer

Voordat Elisabeth in 1711 hertrouwde werd op 7 november door de Diessense schepenen Hendrick van Winteroy en Laureys vanden Nieuwenhuysen een inventarisatie opgemaakt van haar goederen op het Hooghuis. De vermelding van een winkel is interessant.

Op de hoogkamer

-een grote kast met een clijne dito
-twee coopere brandeijzers (blijven voor de kinderen)
-een kofferken met ses stoelen
-twee paer slaepplaeckens (kinderen)

-een schuijftafel met een kleet
-twee deeckens met matras
-een dosijn servetten
-een schalietafel

In de clijne opkamer

-twee sluijtmanten en twee kistjens

-lessenaer en spinnewiel

In de keucken

-een tafel met acht plancke
-lantern en reckbank of schappraij
-vier tinne schotelen, veertien tinne borde
-inktcoker, soutvat
-koperwerck, eene koeketel
-eene hantketel, een aecker, een vleespoth
-eene koperen olijpoth
-een koperen scheel en comfoir
-een bedpanne, een schuijmspaen

-stoelen, ses schilderijen
-potten en pinten en eerdewerck
-ses comme, een tinne pint, maten
-twee kokerkens met lepels
-eene cleijne koeketel
-een roij koperen keteltjen
-een vuerpan
-een kandelaer
-twee bedde met toe behoorten

In de voorkamer

-de winckel potten en kannen
-'t geene de winckel conferneert
-sijnde daer onder begrepen de waegh en gewighte
-boter

Vervolgens werden nog allerlei meubele goederen en het aanwezige vee geïnventariseerd. Elisabeth Jans Verheyen bleek op het Hooghuis goederen te hebben met een netto waarde van ruim 112 gulden. Op dezelfde dag verklaarde zij samen met haar nieuwe bruidegom Gerrit van den Nieuwenhuysen dat zij goed zouden zorgen voor de twee voorkinderen. Dat waren de veertienjarige Adriaentje en de tienjarige Maria. Behalve de zorg voor kleding, voedsel en scholing hadden Elisabeth en Gerrit de kinderen ook *in alle vrees des heren op te brengen!*

Cornelis Sebregts laatste eigenaar van het Hooghuis

Uit het eerste huwelijk met Jan van de Kieboom werd op 21 mei 1700 dus dochter Adriaentje geboren, die op 4 november 1725 zou trouwen met Peter Hendrik de Cort, zoon van Diessenaar Hendrik de Cort en Annemarie Verrijth aan het *Lurix Eynde*. Eerst werd echter op 6 juli 1725 het testament van Lysken (Elisabeth) opgemaakt. Op grond daarvan deelden de twee dochters de erfenis. Op 10 september 1734 werd Peter de Cort eigenaar van *een huis, schuur, schop en bakhuis met de hof en aangelaag daarbij gelegen genaamd het Hooghuis aent Klein Laar groot 10 loopsen*. Zuster Maria, die getrouwd was met Lambert Wouter Marcelis, erfde een huis *in 't Haagske aan de schutskooi te Breda*.

In het verpondingsboek van 1737 werd Peter de Cort aangeslagen voor de volgende gronden:

-Aangelaag	-Beemt aent Huis	-Groeze aent Huis	-Moesbeemt
-het Houken	-Vierkant Stuk	-Nieuw Erf of Eusel	

De burens aan de zuidkant waren Cornelis Otten en Geertrui Jan van Spaendonck die op de gedeelde hoeve woonden, hetgeen vroeger *leengoed ten Rode* geweest was.

Op 6 mei 1769 overleed zoon Jan Peter de Cort. Zijn aandeel van 1/5 in het Hooghuis, met een geschatte waarde van 300 gulden, ging naar zijn zwager Cornelis Sebregts. Ook het dan 1/4 aandeel van dochter Maria Peter de Cort, die op 26 oktober 1772 overleed, ging naar Cornelis Sebregts. Ruim vier jaar later, op 21 november 1776, kwam de erfdeling van de twee nog levende dochters De Cort tot stand.

Geertrui de Cort, die getrouwd was met Matthijs Louissen, verwierf *het Laag Huis, schuur en schop met den hof achter de schuur*. Er blijkt dus een tweede huisje bij het Hooghuis te staan, dat wellicht ook nog op de kadastrale kaart getekend staat. De daarbij behorende gronden werden exact gedeeld en hij kreeg het recht van overweg over *de beemt aan het huis* naar zijn aanstede. Zwager Cornelis Sebregts, die getrouwd was met Elisabeth Peter Hendrik de Cort, kreeg *het Hooghuis en aangelaag met booven hof*. Tussen beiden lag een straatje waar Sebregts mocht wegen om bij zijn *booven hof* te kunnen komen! In 1791 was Cornelis Sebregts nog steeds eigenaar. Bewoners waren echter: Martinus Barben, Jan de Cort en Jan Cramers.

Boerderij Habraken gebouwd in voortuin Hooghuis

Bij de oprichting van het Kadaster in 1832 was de Diessense dagloner Matheus Berben eigenaar en bewoner. Nummer 875 betrof het oude erf van het Hooghuis ter grootte van 12.30 are. De grachten hadden nog een oppervlakte van 9.20 are. In 1835 werd de Beekse koperslager Gerardus Cornelis Barben eigenaar. In 1837 bleek het resterende huisje te zijn afgebrand. Tijdens de erfscheiding van 1879 kreeg zoon Jan Barben, die dan net als zijn vader ook in Hilvarenbeek koperslager was, de restanten van het Hooghuis met de aangrenzende gronden. De Diessense boer Jan Kramers, hij woonde aan het Sprenkeleind (nu Molenstraat), kocht alles in 1882. De volgende eigenaar in 1899 was Wilhelmina Merks, die in Moergestel woonde en weduwe geworden was van Gerardus Habraken. In hetzelfde jaar werden de restanten van het verbrande huisje bij de grachten gesloopt. Meteen in 1900 werd een nieuwe boerderij gebouwd op het perceel nummer 877 juist ten westen van het oude Hooghuis. Na de dood van hun moeder werden de zonen Petrus en Gerardus ongedeeld eigenaar. De ruilverkavelingen van 1944 en 1981 deden veel veranderen in het gebied. De laatste is in 2010 uitgevoerd. Chauffeur Graard (Gerardus Johannes Joseph) Habraken huwde Maria Cornelia

Vingerhoets en werd door de erfscheiding van 1944 eigenaar. De broers Sjard en Ton Habraken boeren nu op het 'voormalige Hooghuis' en houden er een oogje in het zeil.